

FARNÍ ZPRAVODAJ

K LIDOVÝM MISIÍM

ve farnostech

OLEŠNICE

Křtěnov, Lhota u Olešnice, Crhov, Ústup, Kněževes

ČERNOVICE

Tasovice, Hodonín

18. – 24. 11. 2018

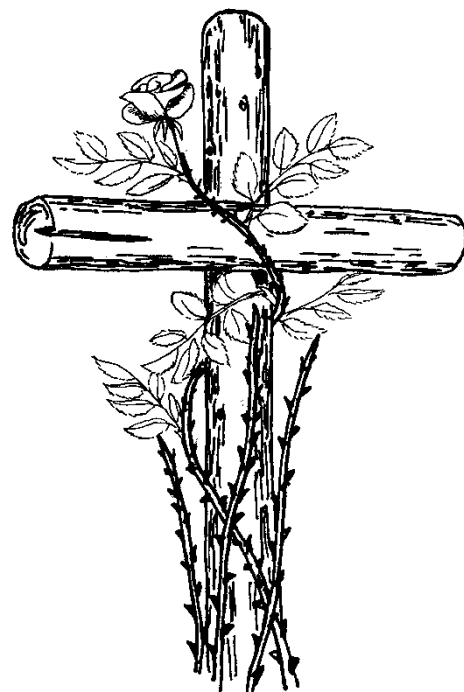
Program misií

Humorně i vážně o misiích

Kreslený komiks

Heslo misií

Žehnání domů

Dělat dobro dobře

Misie zdaleka nejsou jen záležitostí Afriky... Je to šíření víry, které je tolik potřebné i v naší zemi! Víra a její prohloubení je důležitá v životě každého z nás. Dejme do pořádku svůj život!
Bez víry, bez Boha je i milionář chudákem...

Srdečně Vás zveme

MISIE	OLEŠNICE
neděle 18.11.	8,00 MŠE SVATÁ (<i>kostel</i>) 15,00 misijní hra „Hon za klíči k pokladu“ (<i>sraz u kostela</i>) 15,00 misijní PROMLUVA se svátostným požehnáním (<i>kostel</i>)
pondělí 19. 11.	6,30 sv. růženec 7,00 MŠE SVATÁ , následuje Výstav Nejsvětější Svátosti , ranní chvály a soukromá celodenní adorace za misie (<i>kostel</i>) 15,00 korunka k Božímu milosrdenství, následuje PROMLUVA o duchovním životě a ADORACE 17,00 sv. růženec 17,30 MŠE SVATÁ , po ní stavovská promluva pro ženy MŠE SVATÁ pro děti: 15,00 (fara), MŠE SV. pro mládež: 17,30 (fara)
úterý 20. 11.	6,30 sv. růženec 7,00 MŠE SVATÁ , následuje Výstav Nejsvětější Svátosti , ranní chvály a soukromá celodenní adorace za misie (<i>kostel</i>) 15,00 korunka k Božímu milosrdenství, PROMLUVA a ADORACE 17,00 sv. růženec 17,30 MŠE SVATÁ , po ní stavovská promluva pro muže MŠE SVATÁ pro děti: 15,00 (fara), MŠE SV. pro mládež: 17,30 (fara)
středa 21. 11.	6,30 sv. růženec 7,00 MŠE SVATÁ , následuje Výstav Nejsvětější Svátosti , ranní chvály a soukromá celodenní adorace za misie (<i>kostel</i>) 15,00 korunka k Božímu milosrdenství, PROMLUVA a ADORACE 17,00 sv. růženec 17,30 MŠE SVATÁ , po ní KAJÍCÍ PROCESÍ na hřbitov (<i>svíčky a pochodně s sebou</i>) MŠE SVATÁ pro děti: 15,00 (fara), MŠE SV. pro mládež: 17,30 (fara)
čtvrtek 22. 11.	6,30 sv. růženec 7,00 MŠE SVATÁ , následuje Výstav Nejsvětější Svátosti , ranní chvály a soukromá celodenní adorace za misie (<i>kostel</i>) 15,00 korunka k Božímu milosrdenství, PROMLUVA a ADORACE 17,00 sv. růženec 15,45 – 17,15 SVATÁ ZPOVĚĎ a ADORACE 17,30 MŠE SVATÁ – po ní stavovská promluva pro manžele MŠE SVATÁ pro děti: 15,00 (fara), MŠE SV. pro mládež: 17,30 (fara)
pátek 23. 11.	6,30 sv. růženec a SVATÁ ZPOVĚĎ 7,00 MŠE SVATÁ , následuje Výstav Nejsvětější Svátosti , ranní chvály a soukromá celodenní adorace za misie (<i>kostel</i>) 15,00 korunka k Božímu milosrdenství, PROMLUVA o duchovním životě 15,45 SVATÁ ZPOVĚĎ do posledního kajícíka a ADORACE 17,00 sv. růženec 17,30 MŠE SVATÁ s udílením POMAZÁNÍ NEMOCNÝCH , po ní stavovská promluva pro rodiče 21,00 – 22,00 Svatá hodina, ADORACE mládeže + SVATÁ ZPOVĚĎ MŠE SVATÁ pro děti: 15,00 (fara), MŠE SV. pro mládež: 22,00 (fara)
sobota 24. 11.	8,00 slavnostní MŠE SVATÁ se stavěním a požehnáním misijního kříže

M I S I E	ČERNOVICE
<p>neděle 18. 11.</p>	<p>11,00 MŠE SVATÁ – <i>(kostel)</i> 15,00 misijní hra „Hon za klíči k pokladu“ <i>(sraz u kostela)</i> 16,30 misijní promluva se svátostným požehnáním <i>(kostel)</i></p>
<p>pondělí 19. 11.</p>	<p>15,00 korunka k Božímu milosrdenství <i>(kostel)</i> následuje misijní PROMLUVA o duchovním životě Adorace 16,30 sv. růženec 17,00 MŠE SVATÁ, po ní stavovská promluva pro ženy MŠE SVATÁ pro děti: 15,00 fara MŠE SVATÁ pro mládež: 17,00 fara</p>
<p>úterý 20. 11.</p>	<p>15,00 korunka k Božímu milosrdenství <i>(kostel)</i> následuje misijní PROMLUVA o duchovním životě Adorace 16,30 sv. růženec 17,00 MŠE SVATÁ, po ní stavovská promluva pro muže MŠE SVATÁ pro děti: 15,00 fara MŠE SVATÁ PRO MLÁDEŽ: 17,00 fara</p>
<p>středa 21. 11.</p>	<p>15,00 korunka k Božímu milosrdenství <i>(kostel)</i> následuje misijní PROMLUVA o duchovním životě Adorace 16,30 sv. růženec 17,00 MŠE SVATÁ, po ní KAJÍCÍ PROCESÍ MŠE SVATÁ pro děti: 15,00 fara MŠE SVATÁ pro mládež: 17,00 fara</p>
<p>čtvrtek 22. 11.</p>	<p>15,00 korunka k Božímu milosrdenství <i>(kostel)</i> následuje misijní PROMLUVA o duchovním životě Adorace 16,00 – 17,00 SVATÁ ZPOVĚĎ 16,30 sv. růženec 17,00 MŠE SVATÁ, po ní stavovská promluva pro manžele MŠE SVATÁ PRO DĚTI: 15,00 fara MŠE SVATÁ PRO MLÁDEŽ: 17,00 fara</p>
<p>pátek 23.11</p>	<p>15,00 korunka k Božímu milosrdenství <i>(kostel)</i> následuje misijní PROMLUVA o duchovním životě Adorace 16,00 – 17,00 SVATÁ ZPOVĚĎ 16,30 sv. růženec 17,00 mše svatá, po ní stavovská promluva pro rodiče MŠE SVATÁ pro děti: 15,00 fara MŠE SVATÁ pro mládež: 17,00 fara</p>
<p>sobota 24. 11.</p>	<p>10,30 slavnostní MŠE SVATÁ se stavěním a požehnáním misijního kříže</p>

Program v dalších obcích

Neděle 18. 11.

Rovečné 9,30 mše svatá (katolický kostel)

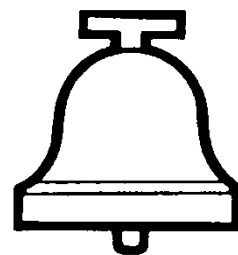
Středa 21. 11.

Vír 15,45 sv. zpověď, sv. růženec, 16,00 mše svatá (kaple)

Umíráček

Kromě jiných zvláštností stojí za povšimnutí, že při misiích po každém kázání zvoní umíráček. Poprvé jsme se s tím setkali při oblátských misiích v polském Gorzówě, kde jsme byli na inspiračním pobytu. Výklad misionářů, kteří tehdy misie vedli, se nám natolik zalíbil, že jsme tento prvek zařadili i do našich misií.

Po každém kázání jsou lidé v kostele vyzváni, ať pokleknou a v tichu se každý modlí třikrát Zdravas, Maria za ty, kdo jsou duchovně mrtví. To jsou ti, kdo žijí v těžkém hříchu. Takovýto stav, kdy člověk žije v těžkém hříchu, je mnohem vážnější a nebezpečnější, než nebezpečí tělesné smrti, protože hrozí věčné zavržení, a to je největší tragédie, jaká by mohla člověka potkat. Nad tím právě rozmyšlejí ti, kdo se modlí třikrát Zdravas, Maria. Jejich rozjímání ještě umocňuje hlas umíráčku. Samozřejmě, že umíráček slyší i ti, kteří nejsou zrovna v kostele, a tak se ptají, kdo zase zemřel. Je to pak příležitost k tomu vysvětlit, že v kostele se modlí za ty, kteří jsou duchovně mrtví. Často toto zjištění může vést člověka k hlubšímu zamyslení nad osobním stavem života.

P. Marek Dunda

Jsmen jen krátce na zemi, pro nebe jsme stvořeni.

Slovo duchovního správce

Proč lidové misie?

Je to již sedmdesát let od posledních lidových misí v naší farnosti. Lidové misie byly běžnou součástí života farností, ale během komunistického režimu v naší zemi je nebylo možné konat. Dnes, již po 29 letech nabyté svobody jistě můžeme navázat na tradici našich předků, i když novým způsobem.

V rámci misí, tedy lépe řečeno v předstihu hlavního programu, je u nás 22. a 23. října žehnání domů. Je to možnost snadno přijmout Boží požehnání, o které lidé často žádají většinou na začátku života v novém domě či bytě, ale i třeba, když pocítí nějaké negativní síly na místě, kde žijí. Je to výborná příležitost přijmout toto dobro. Jen pro upřesnění: požehnání může proběhnout u vchodových dveří a je zcela zdarma. Dobrá je

přítomnost těch, kdo v domě žijí nebo alespoň některých.

Misie mají být také výzvou a pozváním. Můžeme si položit otázky ohledně naší víry, příslušnosti k církvi a křesťanské identity vůbec. Můžeme se například zamyslet, co pro mě znamená, že jsem nebo nejsem pokřtěný. Jaký vedu život, zda nepostrádám duchovní rozměr lidského žití. Zda bych rád některé události života nechtěl napravit. Zdalipak nechci ve svém srdci objevit to, co plyne z víry v Boha. Jestli nechci překročit předsudky nebo zábrany vůči věřícím a církvi. Protože k tomu všemu lidové misie mohou přispět.

Proto, při stoletém výročí naší republiky se nám nabízí objevit nebo pročistit zdroj křesťanských hodnot pro svůj život. To je důvodem a nikoli náhodou, proč mají lidové misie proběhnout právě v této době v naší farnosti.

P. Tomáš Šíma

administrátor ve farnosti Olešnice, Černovice

**„Žádná situace, ve které se křesťan ocitne,
není totálně lásky vzdorná.**

papež František

Heslo misií

Heslem misií ve farnostech Olešnice a Černovice je: „**K misiím se připojím, dobro v sobě probudím!**“ Některé děti znají toto heslo dokonce jako písničku. Vystihuje podstatu misií. Myslí se tím probudit v sobě dobro a nechat je, aby ovládalo všechna naše rozhodnutí a činy. Někdo by mohl namítnout, že je dost dobrý, a že mu toho není zapotřebí. Myslím si však, že každý z nás tuší, kde by mohlo jeho „lepší já“ ještě zvítězit. Často jsme už v jakýchsi vyjetých kolejích a sami sobě i jiným namlouváme, že takoví jsme a už to lepší být nemůže. A přesto sami tušíme, že je možné být milejší na nejbližší, slušnější k těm, kdo sami nemají sílu být vůči nám lepší. Někdo možná čeká na příležitost, kdy se vzdá nějakého zlovyku nebo začne dělat něco dobrého, ale stále to odkládá. Jiný možná tuší, že by měl udělat nějaký krok blíž k Pánu Bohu, ale říká si: „Až přijde vhodný čas.“ A právě misie jsou dobou, kdy misionáři prosí všechny, aby v sobě probudili dobro, které mají v srdci, a připojili se k tomuto základnímu úmyslu misií. Asi nepůjde všechno hned. Ale chceme poprosit všechny čtenáře tohoto zpravodaje a všechny obyvatele farností Olešnice a Černovice, aby se nad tím zamysleli, dobro v sobě probudili a už ho nenechali usnout.

Doufám, že si nikdo nebude vysvětlovat můj článku tak, že v těchto obcích žijí lidé, v nichž dobro pouze spí. Doufám, že to tak není. Avšak každý z nás máme v sobě ještě rezervy. Zvu všechny lidi dobré vůle, aby si toto heslo misií nejen přečetli, ale uvedli jej trvale do svého života. **K misiím se připojím, dobro v sobě probudím!**

Táňa Dohnalová

Lidové misie nám nabídnou možnost mlčet a naslouchat Bohu.

Věř, že lidové misie nabízí možnost obnovit život.

Možnost udělat změnu, která ti pomůže lépe žít.

Kdo odpouští, tomu se odpustí

Často slyšíme nářky na náš svět, lidi v něm a na nejrůznější životní situace. Jako křesťané si při nich uvědomujeme, jak mnoho lidí, situací a stavů potřebuje uzdravení (spásu, záchranu), jak ho potřebujeme také my sami, ubozí a hříšní. Bůh nám nabízí své odpuštění. A co očekává od nás? Že také my nabídneme odpuštění lidem, kteří se nějak provinili proti nám.

Odpuštění je síla, která křísí k novému životu a vlévá naději. Odpuštění je třeba žít každý den i v maličkostech. Při odpuštění se nemusíme ptát, jestli si to dotyčný zaslouží. Odpuštění je nezasloužený dar, který obohacuje především toho, kdo odpouští.

P. Jan Richter (o. Nik)

Nezoufejte si – netroufejte si

Míra Božího milosrdenství je nekonečná, protože nekonečný je sám Bůh. K pochopení tohoto tajemství připravují cestu mnohé žalmy, příběhy Starého zákona, ale především svědectví Božího Syna - Ježíše Krista. Vždyť prvním kanonizovaným světce se stal v Církvi lotr, který Pánu Ježíši umíral po pravici. Jediné, co k tomu potřeboval, bylo zvolání: „Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.“ I tento lotr, ačkoli si uvědomoval oprávněnost svého trestu, byl spasen, když Krista žádal o záchranu. Opačným případem je lotr po levici, který ve své zoufalé situaci nemá nic než slova rouhání. K prozíravému životnímu postoji vyzývá silný výrok svatého Augustina: „Nezoufejte si – jeden z lotrů byl spasen. Netroufejte si – jeden z lotrů byl ztracen.“

Daniel Blažke

Tam kde není odpuštění, bývá Boží dopuštění!

Co je svátost smíření

Je jasné, že kněží nejsou zázračné bytosti, které znají odpovědi na všechny otázky. Ve svaté zpovědi (svátosti smíření) jde ale o něco jiného. Především je zde nabízeno zvláštní občerstvení jinde nedosažitelné. Prostým slovem kněze se zde rozpouštějí kořeny zla a smutku, které ohrožují náš život. Odpuštění hříchů je něco, co může unikat našim pocitům, co ale přesto může zcela nečekaně postupně nasměrovat náš život směrem k radosti. Obyčejné vyznání chyb, prostá lítost a obyčejný kněz mohou otevřít cestu k „nevýslovné radosti“.

Snad každý hledá odpovědi na určité problémy, které jeho život znejišťují. Jak může v tomto hledání pomoci kněz? Je zjištěno, že i ten největší odborník na duchovní život je obvykle bezradný, má-li poradit sám sobě. Potřebujeme slyšet názor druhého člověka. U kněze je jisté, že si naše problémy nechá pro sebe, že nám poradí z pohledu hlubšího, než je světská psychologie, a že je pravděpodobně v řešení podobných otázek zkušenější než jiní lidé.

Svatá zpověď je zkratka „svátost smíření“. Otvírá nás Bohu, který je štěstím našeho života a upravuje náš postoj k němu i k lidem.

Příprava ke svaté zpovědi po letech

Pomůckou pro zamyšlení při přípravě na svátost smíření mohou být tyto body:

- Počítal jsem ve svém životě s Bohem? (pravidelná modlitba)
- Prožíval jsem správně neděli? (neúčast na bohoslužbách, práce v neděli)
- Jaké vztahy jsem měl s rodiči? (dokud žili)
- Vychovával jsem křesťansky své děti?
- Ublížil jsem někomu (např. potrat)? Pomáhal jsem vždy

druhým? Poškozoval jsem si zdraví? (kouření, alkohol, drogy)

• Byl jsem nevěrný v manželství? Nežiji v partnerství církví neuznaném, nepřispěl jsem k rozpadu cizího manželství? Co čtu a na co se dívám v televizi? Nevedu nemravné řeči?

• Kradl jsem? (i ze společného)

• Ublížil jsem lži, pomluvou, podváděl jsem?

** v případě církevně neplatného manželství je třeba před svatou zpovědí kontaktovat kněze a domluvit se, jak je možné své manželství dát do pořádku.*

P. Leo Zerhau

Kající procesí

Prvním vrcholem lidových misií je kající procesí. Bývá zvykem, že při lidových misiích se mají lidé zamyslet nad tím, co kazí kvalitu jejich života. To, co se na první pohled může zdát jako nejhorší, nemusí být zlé. Skutečným zlem jsou hříchy – např. nenávisť, neodpuštění, msta, nedodržení slibu, zanedbávání vztahu k nejbližším, narušování rodinného pokoje, neláska mezi lidmi, sobectví a chamtivost... Po pravdě jistě musíme přiznat, že i my jsme svými hříchy přispěli k šíření zla ve světě. Rostoucí zlo přináší své „ovoce“. Kde se člověk vědomě nezřekne zla, nezaujme postoj kajícího a nesnaží se odčinit to, co způsobil, tam se zlo stále rozrůstá. Při lidových misiích by se aspoň někteří měli vědomě rozhodnout, že přetnou tento řetězec zla a znovu vezmou věci za správný konec. Budeme odprošovat jménem svým i jménem těch, kteří už nejsou mezi živými, anebo se z různých důvodů průvodu nezúčastní. I oni přispěli svým podílem a svým hříchem. Nastávající šero znázorňuje tmu hříchu, která se vkrádá do tohoto světa. Při kajícím procesí půjdeme od kostela průvodem k jednomu z křížů a budeme u něj odprošovat za hříchy, které se udály od posledních lidových misií (a to už je pěkných pár desítek let).

Přineste si s sebou, prosím, svíce a pochodně. Během cesty se budou zpívat starobylé kající žalmy z Bible.

P. Milan Plíšek

Pozvání k stavovským promluvám

V programu lidových misií se objevuje pozvání na stavovské promluvy.

Jakých stavů se týkají tyto promluvy? Našeho základního povolání - tím je být dobrým křesťanem, dítětem Božím. Každý z nás je jiný, cesta k Bohu je pro každého jiná, ale něco (úkoly) máme společné nebo podobné – jiná je cesta/úkoly **muže, ženy, rodičů a manželů.**

Na tyto čtyři **stavy** jsou zaměřeny promluvy, které začínají v úterý vždy po večerní mši svaté, kromě středy, kdy jsou všichni zváni ke kajícímu procesí.

Mons. Jan Peňáz a P. Jan Peňáz, hlavní kazatelé

Zamířit k cíli

– humorně i vážně o smyslu lidových misí

„Dědečku, zajdi do obchodu a kup tam rohlíky a mléko,“ říká babička a podává mu peněženku se slovy: „Nezapomeň, že máš koupit dvě věci - rohlíky a mléko!“ Za půl hodiny se dědeček vrací a v ruce třímá kartáček na zuby. Babička se zlobí, jak je zapomnětlivý „Vždyť jsem ti říkala, že máš koupit dvě věci. Jak to, že jsi nekoupil taky zubní pastu?“

Nechci se tímto vtípem dotknout žádného ze starších ani z mladších lidí, kteří trpí nemocí, při níž sice nic nebolí, ale člověk se mnoho nachodí. I já sám zapomínám... Čím větší shon, tím víc se zapomíná. A protože se kolem nás spěchá stále usilovněji, nedivím se té hrozně zapomnětlivosti i v nejdůležitějších věcech. Lidé zapomenou, kam vlastně jdou. Nemají čas myslet na to, zda má život nějaký cíl. Jsou jako ty děti, které se po cestě do školky zastaví u každého kvítečku, a maminka je musí pořád pohánět, aby tam vůbec došly. Je proto potřeba si stále připomínat, kam že máme dojít, kde že je náš životní cíl, abychom se nenechali zlákat krásou květin na cestě nebo dokonce reklamních panelů podél ní a neztroskotali u nich.

Je potřeba si stále připomínat, že široké a pohodlné cesty vedou k cíli, který Pán Ježíš nazývá záhubou. Je potřeba udělat něco proti té hrozně životní skleróze. Když se zapomene na cíl života, ztratí se i jeho smysl, nezná se pak ani jeho cena. Až příliš se to podobá tomu, co tak často vidíme a sledujeme kolem sebe.

Prakticky se to projevuje tím, že rodiče zapomenou, jak při křtu svých dětí slibovali křesťanskou výchovu. Manželé zapomenou na svou první lásku i na to, jak slibovali, že spolu ponесou všechno dobré i zlé a při prvních nesnázích mají chuť jít tou pohodlnější cestou. Mladí zapomenou na to, k čemu je vedli rodiče, někdy dokonce úplně zapomenou, že by jim měli vrátit jejich péči. Lidé zapomenou na kostel, na příkázání, na své svědomí, na svou lidskost.

Jednou z možností, v katolické církvi osvědčenou, jsou lidové misie. Do farnosti jsou posláni kazatelé, aby všem připomněli právě smysl i cíl jejich života a cenu, kterou mají před Bohem. Jak pěkně říká otec Marek Dunda, který je už vedl na více místech, misie jsou na to, abychom se všichni přiblížili k Bohu. Ti, kteří Ho znají, aby Ho poznali ještě více, a ti, kteří jsou zatím daleko, aby po nich byli aspoň o trochu blíž. Proto jsou misie příležitostí pro každého. Prosím všechny, kterým záleží na misiích, aby se za jejich úspěch modlili.

Mons. Jan Peňáz

Stručné představení misionářů

Tak kdo to k nám přijede? To je asi otázka mnohých z vás. Když přijde někdo nový, je slušné se představit. Tedy, misijní tým dalších spolupracovníků povedou kněží a jáhni:

- **Mons. Jan Peňáz** (67) – farář v Novém Veselí, hlavní kazatel, organizátor poutí

- **P. Marek Dunda** (49) – Vranov n/D, moderátor týmu, farář ve Vranově, Lančově, Štítarech, Olbramkosteletě a Vratětině. Koordinátor lidových misii, hlavní kazatel, má na starost akce pro mládež, zpovídání, celou organizaci

včetně dlouhodobé přípravy misii (mobil 731 402 742; e-mail mark@fatym.com).

- **P. Milan Plíšek** (50) – Vranov n/D, farář ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách, Korolupech, Lubnici, Chvalaticích a Bítově. Má na starost akce pro děti, katecheze ve školách, návštěvy nemocných, vdov a vdovců spojené s udělováním svátostí, zpovídání (mobil 723 693 455; e-mail mipli@seznam.cz).

- **P. Jan Richter**, zvaný o. Nik (47) – kaplan ve farnostech spravovaných

FATYMem Vranov. Žehnání domů, přednášky ve školách, akce pro děti, zpovídání, ochoten poradit v oblasti sekt (mobil 731 402 743; e-mail richterjan@seznam.cz).

- **František Řezníček** (66) – jáhen pro farnosti spravované FATYMem. Žehnání domů, asistence při bohoslužbách, ochoten navštívit ty, kdo mají zájem o rozhovor na jakémkoliv téma (mobil 608 729 962).

FATYM – co to je?

FATYM je zkratka ze slov farní tým. Farní týmy (Vranov n/D a Přímětice) mají na starosti dohromady celkem 24 farností v pásu 55 x 15 km převážně podél hranice s Rakouskem na západ i na východ od Znojma. Kromě šesti kněží a jednoho jáhna patří do farních týmů ještě

pastorační asistenti a několik děvčat – katechetek. Kromě duchovní správy ve svěřených farnostech se staráme o provoz centra pro mládež ve Vranově nad Dyjí, pořádáme pobyty pro děti a mládež na dalších našich farnostech, organizujeme exercicie pro mládež i dospělé, založili jsme Tiskový apoštolát FATYMu A.M.I.M.S. – tiskneme brožurky, které potom za příspěvek na tisk nabízíme (některé vezmeme i na misie do Olešnice a Černovic), podporujeme projekt internetové knihovny křesťanské literatury www.knihovna.net. a internetovou televizi www.TV-MIS.cz. Podílíme se na vydávání časopisu pro novou evangelizaci Milujte se! – více na www.milujte.se. Další informace o FATYMu je možné najít na internetové adrese www.fatym.com

Magdaléna Jírová

DOBRO VÍTĚZÍ! NĚKDY HNED, JINDY AŽ PŘI POSLEDNÍM

SOUDU. ALE VÍTĚZÍ!

Trocha humoru:

Čtyřletý Pepíček se vrací v autě s rodiči ze křtu svého malého bratříčka a bez přestání pláče. „Co se děje, Pepíčku?“ ptá se matka. Pepíček odpoví: „Ten pán říkal, že doufá, že děťátko vyroste v dobré křesťanské rodině. Ale já chci, aby zůstalo s námi.“

* * *

Mánička: „Je pravda, že člověk je prach a v prach se obrátí?“
Hurvínek: „Říká se to.“
Mánička: „No, tak to ti tady pod postelí někdo umřel.“

* * *

Adam s Evou bloumají po ráji. Tu Eva vzdychne: „Adame, máš mě rád?“
Adam zabručí: „A koho jiného bych měl mít rád?“

Synek se ptá svého otce: „Tati, jak jsme přišli na svět?“ „Bůh stvořil Adama a Evu. Ti měli děti, jejich děti měly další děti, a tak to šlo dál až do dneška.“ Syn se však rozhodne jít i za svou matkou, aby měl jistotu. Ta mu však povídá: „Nejprve byly na zemi opice, ty se postupně vyvíjely, dokud z nich nebyli lidé.“ Syn tedy přijde rozlícený do kuchyně s tím, že mu otec evidentně lhal. „Ale kdepak...“ „Tvá matka mluvila jen o své části rodiny.“

* * *

Had v ráji přemlouvá Evu: „Evo, vezmi si jablko, poznáš rozdíl mezi dobrým a zlým.“
Eva: „Nevezmu.“
Had: „Vezmi si jablko, budeš jako Bůh.“
Eva: „Nevezmu.“
Had si odevzdaně povzdechne: „A nejsou v něm žádné kalorie...“

Ráno po svatbě v Káni Galilejské: Hosté se pomalu probouzejí, většina z nich se drží za hlavu a sténá. Jeden zvláště „přejásaný a přepitý“ muž prosí: „Já mám takovou žízeň! Skočte někdo pro vodu...“ Ježíš se zvedne, že tedy půjde, když vtom všichni svorně vykřiknou: „NE! Ty už ne...“

* * *

Pan farář potká chlapíka ze své obce, který tu a tam pije přes míru. „Potěšilo mě, že jsem vás včera zase jednou viděl na večerní mši.“
Muž udiveně odpoví: „Takže v kostele jsem byl taky?“

* * *

Tento zpravodaj k lidovým misiím vydala pro vlastní potřebu v říjnu L. P. 2018 **Římskokatolická farnost Olešnice a Černovice**, vedená administrátorem P. Tomášem Šímou (mobil 732 701 350, e-mail olesnice@dieceze.cz). Vydáno ve spolupráci s **FATYMem Vranov nad Dyjí a Příměticí** při příležitosti lidových misií od 18. 11. do 24. 11. 2018. Distribuováno do všech domácností ve farnosti.

Neprodejné!